

RUSKO A JAPONSKO

OTÁZKA, vstoupí-li Japonsko
brannou mocí do Sibíře neb
spokojí-li se jenom jako intereso-
vaný, ale přece jenom do věci se
neměňající divák, posleď před Vla-
divostokem, není doposud rozhu-
šena a jak bude posleze zodpově-
zena, spočívá hlavně na vývoji udá-
lostí na dalším východě, kde
situace zdá se tak rychle měniti,
jako ve vlnami nově nabyté sva-
obody vzdouvané ruské říši.

Otázce této dostalo se zdůraz-
nění nejnovějšími událostmi ve
Vladivostku, ruském přístavišti
v Japonském moři, kde po usmr-
cení několika japonských vojáků
vyvolány byly japonské námořní
síly, aby naznačeno bylo, že Ja-
ponsko je připraveno k obhájení
svých zájmů na asijské pevnině se
stejnou horlivostí, s jakou hájilo
je před čtrnácti lety, kdy tyto
jeho zájmy nezdařily se státi na tu-
ze pevně legálními základnicemi.

Dalo si na tom mnoho záležitostí,
aby naznačeno, že nejedná se o zá-
hon invasi do Sibíře doposud, že
jedná se o podnik čistě lokálního
významu, jaký jenom v řídkých
případech považován je za příči-
nu k válce, ale jistě jednalo se na
straně Japonska o jakýsi druh
výstrahy Rusku a naznačení, že
zájmy japonským nemají býti u-
bližovány, ať už eokoliv děje se v
Rusku, Anglické a americké síly
branné byly z opatrnosti také vy-
loděny, aby zakročení dostalo se
považí mezinárodní a to značnou
měrou přispělo k uklidnění Rusů,
kteří zprvu ve vydolání japons-
ských branných sil spatřovali čer-
tovo kopytko.

Vylodění japonské vojska ve
Vladivostku vyvolalo velké roz-
hořčení v ruských vládních kru-
žích a po přehnutí se první bou-
ře nevolte stojí tu skutečnost, že
Rusko přes přátelské vztahy v po-
sledních letech, nedůvěruje stejné
Japonsku, jako nedůvěrovalo před
lety. Jestliže úprava mezinárodních
vztahů v posledních desíti le-
tech měla v důsledku jakous takous
dohodu mezi Ruskem a Jap-
onskem ohledně otázek východo-
asijských, neznamenalo to, že toto
politické, ale vlastně spíše hospo-
dářské přátelství je tak pevné, že
nemůže býti přerušeno. Neboť rus-
ké hospodářské zájmy na dalším
východě nepřestávaly se srážeti s
japonskými a stejně tomu bude
tak i v budoucnosti, ježto Japone-
ci vycházejí z předpokladu, že od-
vážným štěstí přejde poslední
událostmi byli jenom seslepeni ve
své hospodářské výbojnosti.

Po posledních deset let na vý-
chodě vyvíjejí se věci ku prospě-
chu Japonska a jeho hospodářská
posílec, jak všeho nasvědčuje
tomu, bude po této válce pevnější,
než byla kdykoliv před tím. —
Japonsko odstranilo z pole hospo-
dářské soutěže Německo, nepřítel-
le nebezpečného, který i líšeček
Japonsko překonává troufalostí a
dobyvačností a slibuje si mnoho
od tohoto úspěchu. Je tudíž pří-
rozeno, že s největšími obavami
vzhlédlo k Vladivostku a Sibíři,
když světem nesly se pověsti, že
Německo nalézá se na postupu ve
svém hospodářském pronikání Ru-
ska a svoji dlouhou ruku natahu-
je i přes Sibíř, aby dostalo se ji-
nou cestou tam, odkud bylo vypu-
zeno.

O tom nemůže býti sporu, že Ja-
ponsko snaží se získati na dalším
východě posílec takovou, aby ne-
mělo v hospodářském zápou zá-
dných, anebo příliš silných konku-
rentů. Německá soutěž, která se
zdála přicházeti cestou mnohem
pohodlnější a bezpečnější, zna-
menala vážné ohrožení této japo-
nského posílec a z toho důvodu nebyl
překvapen svět ani dost málo,
když Japonsko přišlo se svými ná-
vrhy na zakročení v Sibíři, do-
kládaje, že taková intervence je
jenom výslednicí neočekávaného
obratu, jaký nastal ve směru udá-
lostí v Rusku. Japonsko naznači-
lo sice jasně, že nemá v úmyslu
bojovati proti bolševismu, ale da-
lo současně na jevo, že vezme vě-
ci v Sibíři do svých rukou v tom
okamžiku, kdy pozná, že u vesla
vlády ruské nalézá se strana, kte-
rá není schopna zastaviti něme-

ckou hospodářskou invasi do ev-
ropského a asijského Ruska.
Japonsko snažilo se svým úny-
slům dáti nejnevinnější ráz a jest-
liže uvážíme japonský zájem na
stabilitě vlády v Rusku a na po-
skytnutí ochrany před německou
invasí, musíme připustiti, že v čá-
sti bylo upřímné. Podíváme se ny-
ní na tuto otázku se stanoviska
Japonska a po té uvážíme důvody,
které vedly Rusko k zaujetí tak
rozhodné nepřátelského stanoví-
ska k japonské invasi. Uvedeme
japonské stanovisko nejdříve, po-
něvadž nalézá se v bližším vztahu
k novější událostem než příči-
ny ruské podezřívavosti, jež opí-
rají se o události staršího data a
méně o události poslední, neboť
přece jenom dlužno dáti pravdě
příchodu, že Japonsko učinilo vše
co bylo v jeho silách k seslení po-
stavení Ruska ve válce.

Po tak dlouho, pokud Rusové
zdáli se schopnými a ochotnými
klásti odpor německým nápo-
rům, Japonsko bylo pohotovo stá-
ti za nimi. Japonsko povolilo Ru-
sku kredit v obnosu 378,000,000
yenu a dodalo mu obrovské záso-
by válečných potřeb. Tři svoje va-
lečné lodě přestoupilo Rusku a vo-
slalo ruské armádě množství děl
a velké množství střeliva. Japone-
cko dovedlo si vypročítati na pr-
stech, že přátelské Rusko tvořiti
bude překážku mezi dalekým vý-
chodem a Německem a ve své po-
moci Rusku mělo především na
mysli svoje vlastní zájmy.

Japonsko vědělo dobře a ví to
do dnešního dne, že jako soused,
Německo, výbojně, dobře sorganí-
zované, toužící po rozpjatí zájmo-
vých sfér a schopné ve zbraní
stejně jako v obchodě, bylo by
mnohem nebezpečnější než Rusko,
moucné sice, ale dosud nesorganí-
zované a na malém poměrně stupni
schopnosti. V každém případě
Japonsko považovalo se za šťast-
né, že odděleno bylo od Německa
nějakými 6,000 mílemy ruského ú-
zemí. Jsou mnozí, kteří soudí, že
Japonsko nebylo by vstoupilo tak
bezohledně do války s Ruskem v
roce 1904, kdyby bylo již tehdy
bylo rozpoznáno blízkost německé-
ho nebezpečí. Ale krátce po této
válce toto nebezpečí zjevilo se trá-
ku Japonska v hrubých konturách
a od mandžurské války možno po-
zorovati, že Japonsko snažilo se
žít v přátelských stytech s Ru-
skem.

Ostatně také změna v složení
politické rovnováhy v Evropě
mínila ve prospěch změny vztahů
mezi Ruskem a Japonskem ze
zřejmě téměř nepřátelských na
srdéce přátelské. Anglie, která
byla soupeřem Ruska o nadvládu
v Asii, doocila s ním mezitím do-
hody ohledně zájmové sféry v Per-
sii a Afganistanu a stala se spo-
jencem velkého slovanského stá-
tu. Před válkou o Mandžurii ta-
kové dohody nebylo a Anglie v jí-
stých případech byla spojencem
Japonska a může býti řečeno, že
mohla, kdyby byla chtěla, zabrá-
niti rusko-japonské válce. Ale po
této válce Japonsko shledalo, že
nepřítelství k Rusku bylo by vlas-
tné k jeho neprospěchu a nasa-
dilo všechny páky, aby získalo na-
zpět jeho přátelství.

Jeho snahy nebyly bezvýsledné.
Došlo k obnově přátelství za éry
Romanově a to vyvrehloho do-
konec v entente cordiale mezi ob-
ěma zeměmi a tato jistě do dneš-
ního dne byla by v platnosti, kdy-
by byla udržela se liberální vlá-
da, která zvedla se na troskách
starého režimu, neboť vláda kní-
žete Lva i Kerenského chtěla do-
státi závazkům ke spojencům.

Japonsko je opatrné ve všech
svých nynějších krocích, neboť se
nevzdává naděje, že Rusko se je-
ště vzpamatuje a zřídí trvalou a
schopnou vládu, která osvědčí se
přátelskou vůči stanovisku Jap-
onska a postavi se jako hráz proti
postupu Německa směrem vý-
chodním. Ale Japonsko nemůže
spolčhati jenom na nejjistý vývoj
a nyní počítá se skutečností. Uvá-
žení vlastní bezpečnosti a ochra-
ny vlastních zájmů nutí je, aby
stálo na stráži.
Japonsko očividně vychází z té-
hož předpokladu jako spojenci, že

S ANGLICKÝMI VOJÁKY V PALESTINĚ

Angličtí dělostřelci v Palestině užívají turecké pozorovací stani-
nice, které se zmocnili.

mir, který Německo vnutilo Ru-
sku, nemůže obstáti, ale ať už jak-
ékoliv jsou osudy tohoto vřlu-
ku hanebnosti a německé sehátra-
losti z Břestu Litevského, tolik je
jistota, že Němci pokračovati budou
ve svém pochodu na východ, ať už
budou nuceni použiti branné síly
znovu aneb nikoliv. Musíme tu ta-
ké uvážit německé cíle.
Německo zmáší vysokou své oči.
Nyní, kdy sen o rozšíření zájmo-
vé sféry až k Perskému zálivu, ná-
razil na takové překážky a něme-
cké plány kus po kusu jsou trhá-
ny Anglii, pruští junkerů nezůstá-
vají hostejnými k příležitostem,
které se jim otevřely v důsledku
shroucení se Ruska. Před zraky
těchto junkerů z Berlina rozpro-
stírá se území o 8,000,000 čtvere-
cích mílech, které, jak se jim zdá,
může býti přivedeno pod jejich
kontrolu za poměrně malou cenu.
Západní bojště by stalo se po-
družným, kdyby německé plány
na východě kormnovány byly ú-
spěchem.

Již před válkou německá diplo-
macie pracovala pro německé zá-
jmy na dalším východě v Petro-
hradě a jestliže pak německé in-
trikářství v průběhu války snaži-
lo se rozbiti Rusko, německé zá-
měry ve východní Asii hrály tu
úlohu ne jistě podružnou. Tragedie,
které následovaly v Rusku po
pádu Romanově, možno přičísti
s určitostí na účet německých ma-
chinářů.

Neuspíráné poměry v Sibíři
pracují Němcům jenom do rukou.
Nemáme sice přesného přehledu o
sibiřské situaci, ale tolik je jisto,
že je-li tu nějaká autorita nyní,
je založena na vratkých základech
v jakési stavu úplného bezvlá-
dí. nalézáje se na vážkách, má-li se
podobiti autoritě sovětu anebo
hledati ze zmatku nějaké jiné vý-
chodisko. Němciť zajateci v Sibí-
ři, kteří těší se více méně svobo-
dí, tvoří další nebezpečí, neboť jistě
nepromeškají příležitosti ku
práci ve prospěch německého vli-
vu na východě. Vždyť i před vál-
kou Němci byli značně důležitým
činitelým v Sibíři a Němci jed-
nou nabytých posílec se tak snad-
no nevzdávají. Pomali a málo těž
schopní Rusové nejsou schopni za-
tím klásti silnější hráz tomuto
německému vlivu. Ve Vladivostku
a v Charbině a téměř ve všech
důležitějších sibiřských městech
většina obchodů nalézá se v ru-
kou Němců.

V roce 1908 anglický konsul ve
Vladivostku ve své zprávě po-
znamenal, že jádro eizho obyva-
telstva tohoto města je německé
a že obchodně mloueno, Vladivo-
stok je městem německým. Neje-
nom velkoobchod, ale i maloob-
chod nalézá se v rukou Němců
a byla tu jenom jedna ruská fir-
ma větší důležitosti. S ohledem
na tuto skutečnost Japoneci mají
za to, že i kdyby jenom dočasné
podářilo se Němcům zmocniti se
kontroly nad sibiřskou železnicí,
proměnili by Vladivostok ve svo-
jí vojenskou stanicí.

A co by to znamenalo, pochopi-
me, když uvážíme, že Vladivostok
je pevnější hájen než proslulý Port
Arthur a důkladněji opevněn než
jmenované místo, jež dostalo se do
všeobecného zájmu v rusko-jap-
onské válce. Ruský ostrov, ležící u
vjezdu do přístaviště, je obhajová-
ván nejsilnějšími děly a před vál-
kou ležela tu posádkou celá divi-
ze vojska. Skotův a Godolbinův
poloostrov jsou stejně mocně o-
pevněny a chráněny. Na počátku
války nalézálo se tu šestasedmdesát
pevností s 580 děly různých
ráží a 8,000 vojinů leželo tu po-
sádkou. Vojenská a námořní scla-
diště zbudována byla ve velkém
měřítku podél mořské pánve a by-
lo tu možno nahromaditi záso-
by pro jakkoliv dlouhé obležení. Vla-
divostok je ve skutečnosti jednou z
nejsilnější opevněných pevností
světa. Takový přístav pod kon-
trolou Německa byl by ovšem je-
nom hrozbou prstem, namířeným
proti Japonsku. A z Vladivostku
možno se dostat za čtyřicet
hodin do Japonska.

S ohledem na tuto skutečnost
pochopíme, že Japonsku nejedná
se ani tolik o ochranu záso-
b, které tu byly složeny, jakož i o ochra-
nu životů svých několika občanů
v tomto přístavním městě, jako
spíše o zabránění tomu, aby Ně-
mecku bylo dovoleno se tu zaří-
diti. A že Německo se tak snad-
no své ruské kofisti nevzdá, to
připustí každý, kdo zná německé
metody ve světové politice. Jest
sice možno, že Japonsko si líčí ne-
bezpečí německé v černočerných
a hrozivějších barvách, ale už sku-
tečnost, že nebezpečí takové tu je,
ospravedlňuje jeho ostražitost.

Ve východní Sibíři nejdůleži-
tějšími městy jsou Irkutsk, Čita,
Blagověinsk, Chabarovsk, Cha-
rbín a Vladivostok. Není pochy-
bnosti o tom, že v případě japo-
nského zakročení zmocnění byl by
Japonsko pokus o zmocnění se konce
trans-sibiřské železnice, od Irkut-
sku až k Vladivostku. Postup Ja-
ponců nenarůžil by sice na příliš
velký odpor Rusů, kteří nepochy-
bně nechýlili by se jenom k vedení
tírné války, ale přece jenom ne-
jednalo by se o úkol příliš snad-
ný. Kdyby Japonsko rozhodlo se
svou brannou mocí zabratí vý-
chodní Sibíř až po jezero Bajkals-
ké a vedb svoji kampaň přes Ko-
reu, která nejlépe by se mu hodí-
la za operní bod, bylo by nuceno
vykonati cestu nějakých 2,000
mil.

ODBORNICE V OTISKOVÁNÍ PRSTŮ.

Slečna Marie Dahmova, dvacet
dva roky stará, je jednou z od-
bornic otiskování prstů, zaměst-
naných námořním odborem.

Kdyby Japonsko rozhodlo se
vyložit ve Vladivostku a postu-
povati po Amurské železnicí, kte-
rá lemuje severní břeh řeky Am-
ur, vzdálenost do Irkutsku byla
by nějakých 2,700 mil. Z Vla-
divostku do Charbinu je vzdá-
lenost 485 mil, z Charbinu do Ir-
kutsku asi 900 mil. Amurská li-
nie dotýká se měst Chabarovska
a Blagověenska a připojuje se k
hlavní línii v Čitě, 317 mil vý-
chodně od Irkutsku.

Z měst horěji již jmenovaných
Irkutsk je největší, máje 108,000
obyvatelů. Blagověensk má 70,
000 obyvatel. Čita 68,660, Cha-
barovsk 54,000 a Charbin 100,000,
z nichž polovina je Čiňanů. Území,
kterých dotýkala by se japonská
kampaň, jsou: Amur o 154,795
čtverečních mílech s 230,000 oby-
vatel; Zabajkál o 238,303 čtve-
rečních mílech a s 893,200 obyva-
telu a Severní Mandžurie o 242,
520 čtverečních mílech.

Sibiřská železnice z Vladivosto-
ku k Uralským horám je něj-
kých 5,000 mil dlouhá. Japoneci
vycházejí z předpokladu, že Ru-
sko mělo by samo nahlednouti po-
třebu ochrany Sibíře před nebez-
pečným, ku předu se tlačícím ně-
meckým vlivem. Japonsko vítalo
by pomoc Ameriky v tomto pod-
niku a nepohybně nemůže pocho-
piti odmítavého stanoviska Spo-
jených Států s ohledem na to, že
americká vláda zapůjčila Rusku v
průběhu této války \$370,000,000
a musí jí také záležet na ochraně
její zájmů v Pacifiku. Ale Spo-
jené Státy očividně mají lepší po-
chopení pro sentiment ruského li-
du vůči takovému zakročení v
současné době a dovedou chápat,
že rány, které Japonskem zasá-
ny byly ruské prestiží na výcho-
dě v roce 1905, zanechaly viditel-
né jizvy, přes to, že starý ruský
režim přijal Japonskem nabídnou-
tou ruku přátelskou. Nedůvěra k
Japonecům zůstala a Japoneci sklí-
ží nyní sémě své bezohledné po-
litičky z roku 1903 a 1904 a záke-
rné kampaň z roku 1904.

Abychom pochopili odpor Rusů
vůči Japonsku, musíme v krátko-
sti zmíniti se o přídělech a dů-
sledcích krátké rusko-japonské
války, která v poměru ke gigantí-
ckému současnému zápasu je jen
větší šarvátkou.
Spor mezi Ruskem a Japonskem
pro záležitosti v Mandžurii a Ko-
reu kvasil od začátku roku 1903
a první zprávy o něm dostaly se
na veřejnost v červnu téhož roku.
Od srpna tohoto roku pak došlo
k vyjednávání mezi Petrohradem
a Tokiem a Japonsko dávalo na
jevo nejenom nepovolenost, ale
nevoli s ohledem na pomalé jed-
nání. Rusko dávalo ochotu na je-
vo povolit v jistých bodech Ja-
ponsku v otázce Korei, ale Jap-
onsko chtělo, aby jednání se rozší-
lo i na Mandžurii, kde krátce před
tím Rusku podářilo se získati jistě
koncese, důležité pro jeho zá-
jmy ve východní Sibíři. Rusko vy-
cházelo z předpokladu, že otázka
Mandžurie týká se jenom jeho a
Číny a nikoliv Japonska a nepo-
chybně mělo pravdu.

Když Japonsko nebylo schopno
prosaditi svoji vůli, odvolalo své-
ho vyslanca z Petrohradu a aniž
by opovědělo válku, provedlo v
noej ze 7. na 8. února roku 1904
svými torpédovými lodicemi útok
na loďstvo ruské, zakotvené na
zevnitřní rejdě Port Arthuru a po-
škodilo dvě ruské obrněné lodě,
Retvizanu a Cesaroviče, a křižník
Palladu. Petrohrad ovšem mohl
to odpověděti jenom vyhláše-
ním války a tak dne 10. února vy-
dán byl carský manifest, v kte-
rém se prohlášovalo, že Japonsko,
aniž by vyčkalo na poslední ná-
vrhy Ruska s ohledem na úpravu
korejských záležitostí, nařídilo
napadení ruského loďstva na ze-
vnitřní rejdě Port Arthuru. Rusko
rozhodlo se na vyzvavost Jap-
onska odpověděti zbraněmi.

Válka skončila pro Rusko ne-
úspěšně, ježto bojště bylo příliš
zváženo a Rusku, stejně jako v
poslední válce, škodila nedostateč-
nost v organisaci transportace. —
Japoneci rychle vnikli na Koreu a
po té rychle postupovali proti ru-
skému vojsku, které nemělo ve
válce štěstí, poněvadž nebylo tak
dokonale připraveno pro moderní
vedení války jako Japonsko. Je-
dno důležitější město při pobřeží
po druhém padalo do moci japo-
nských vojsk a Japoneci brzy stali
se pány situace.
Válka jistě později byla by se
obrátila ku prospěchu Rusů, až
byli by schopni na východní ho-
bjště poslati dostatečné množství
vojsk, ale porážky na moři nepo-
chybně přispěly k zmalomyslnění
ruské myslí a když tehdejší pre-
sident Spojených Států, Theodore
Roosevelt, nabídl Rusku a Jap-
onsku dobré služby k vyjednávání
o mír, tyto byly přijaty. Mírové
jednání konalo se na americké pů-
dě, v Portsmouth, N. H., kde dne
2. srpna, 1905, došlo mezi ruskou
a japonskou delegací k dohodě a
dne 5. září, 1905, mír byl pode-
psán. Rusko přistoupilo na ob-
mezení svého vlivu v Korei a v
jižní části Mandžurie a přestoupi-
lo Japonsku polovinu ostrova Sa-
chalínu. Japonsko s ohledem na
to, že v Mandžurii stála doposud
silná ruská armáda s generálem
Liněvičem v čele, která v době pří-
měří byla sroorganisována, vzda-
lo se nároků na válečnou náhradu
v obnosu \$600,000,00, kterou pře-
dávně žádalo.
Rusko v této válce mělo násled-
ující ztráty:

Usmrcených vojáků, 60,000; raně-
ných, 155,000; dohromady 215,
000 mužů. Mimo to ztratilo sedm
obrněných lodí bitevních, třináct
křižníků a čtrnáct dělových lodí,
transportů a ničitelů, celkem čtyř-
atřicet lodí.

Japonsko nemělo ztráty o mno-
ho menší, zvláště pokud pozem-
ního vojska se týče. Jeho ztráty
byly následující:

Usmrcených, 65,000; raněných,
110,000, dohromady 175,000 mu-
žů. Ztratilo pak v bojích na moři
jednu obrněnou bitevní loď, tři
křižníky, tři lodě transportní a
šestnáct torpédových lodí a ni-
čitelů, celkem triadvacet lodí.

Japonsko sice v důsledku této
války posílilo svoji posílec na vý-
chodě a úspěšnou zkouškou své
branné moci nabylo značné pre-
stýžce, ale současně ukázalo bezo-
hlednost vůči jiným než svým
vlastním zájmům a tím v Rusku ut-
vořilo si silnou nepřátelskou
stranu.

Jestliže nyní Rusové jeví tako-
vý odhodlaný odpor proti japo-
nskému zakročení v Sibíři, hraje
tu nepochybně úlohu značnou
vzpomínka na bezohlednost Jap-
onska v minulosti k ruským zá-
jmům na východě. Japonsko sklí-
zí jenom ovoce zlé setby. Po udá-
lostech z roku 1903 a 1904 je těž-
ko přesvědčiti Rusy, že Japonsko
nebrouhá si záby na další obhod-
nění a hospodářské výhody ve vý-
chodní Sibíři a že svoje imperia-
listické choutky z minulosti zmi-
nilo anebo vůbec od nich upusti-
lo. Je-li jednou důvěra zklamá-
na, těžko je znovu obnovována a
Japonsko, jakkoliv v posledních
desíti letech usilovalo o přátelství
Ruska, na dalším východě vždy
mělo na paměti především jenom
vlastní své zájmy. Rusové dají se
nyní těžko přesvědčiti, že Jap-
onsko ohled k této zájmům posta-
vilo by nad zájmy ruské a odvola-
lo by svoje vojska, až by úkol je-
jich byl zakončen.

Velmi nebezpečná kamoufláž.

Hodně lidí, ne-li jim dobře, sá-
há po alkoholických "žaludečnických
hořkých". Namlouvají sami sobě,
že je to lék, ale zatím je to pouze
nebezpečná kamoufláž, protože po
chlípkové úlevě nastupuje tím
horší reakce, a zlý nepřítel, choro-
ba, usadí se pak pevně ve svých
zákopecích. Chcete-li skutečně bý-
ti opět zdraví, musíte sáhnouti po
spolehlivém léku, jakým jest Tri-
nerovo Léčivé Hořké Váno. Léč-
ten, připravený z hořkých bylin,
kořenek a kúr vyléčených léčivých
vlastností a čistého přírodního
červeného vína, vyčistí žaludek,
uveče zaktivní opět do pořádku a
posílí celé tělo. Tím zavrte se
zápcy, nechuti k jídlu, nadýmání,
bolení hlavy, migrény, nervosy,
povšechné malátnosti a pod. V lé-
kárnách. \$1.10. — Pro reumatis-
mus, neuralgii, bolesti v kříži, na-
moženiny, otoky a choré svaly
nejlepším prostředkem jest Tri-
nerův Liniment. V lékárnách 35 a
dše, poštou 45 a 75c. — Joseph
Triner Company, velkovýroba lé-
ků, 1333-1343 So. Ashland Ave.,
Chicago, Ill. — Advertisement